

J. M. J.
E r f l ä r u n g
des Textes zur Fröhpredigt.

Hiob 22, v. 21. 22. 23.

הִסְכֵּן נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם בְּפִי הַכּוֹאֶחֶף שׁוֹכֵחַ׃
קַח נָא מִפִּי תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרָיו בְּלִבְבְּךָ׃
אִם תִּשׁוּב עָרֹב שְׂדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עֵינֶיךָ מֵאֲהָלֶיךָ׃

Versio graeca LXX interpr.

Γενοῦ δὴ σιληρὸς, εἰὰν ὑπομείνης, εἶτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.
Ἐκλαβε δὲ ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐ-
τοῦ ἐν καρδίᾳ σου.

Ἐὰν δὲ ἐπισραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἐναντι κυρίου, πόρρω ἐποίη-
σας ἀπὸ διαίτης σου ἀδικον.

Versio vulgata.

Acquiesce igitur ei, et habeto pacem, et per haec habebis fructus optimos.
Suscipe ex ore illius legem, et pone sermones eius in corde tuo.

Si reuersus fueris ad Omnipotentem, aedificaberis, et longe facies ini-
quitatem a tabernaculo tuo,

Interpr. lat. Seb. Castellionis.

Compone cum illo (mihi crede), et saluus eris, atque ita fiet, vt tibi
bene eueniat.

Accipe ex eius ore legem, et eius verba in animum reconde.

Si te ad omnipotentem conuerteris, reficieris, remota ex tabernaculo
tuo nequitia.